

אור האמונה

פרשת תרומה

שבת קודש ♦ ד' אדר, תש"פ

גיליון מס. 723

פסוק

כל מטרתנו בהפצת העלון היא זיכוי הרבים.

קחו חלק בהפצה ותזכו למתנות הנפלאות
שמבטיחים חכמנו זכרונם לברכה:

"כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו"
(פרקי אבות)

"כל המזכה לאחרים, אותה הזכות עומדת לו
ואינה סרה ממנו" (הזוהר הקדוש)

מותו להדפיס, לצלם, לשכפל ולהפיץ את העלון כנאמר:

"אין חפץ ה' כי אם במי שמזכה את הבריות"
(חסד לאברהם)

"דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה" (כה, ב)

"ויקחו לי תרומה" - מהו לי? אמר הקב"ה לישראל, התנדבו ועשו המשכן ואל תאמרו שמכיסכם אתם נותנים דבר, כי משלי הוא הכל, כמו שנאמר "לי הכסף ולי הזהב נאום ה' צבאות" (חגי ב,ח). לפיכך אמר: "ויקחו לי - משלי". (מדרש אגדה)

מִשְׁכַּן בָּלֵב

מה בדיוק מבקשים מבני ישראל לתת? זהב וכסף ונחושת ותכלת וארגמן... זהב וכסף ונחושת מרמזים על הנקודות הטובות שיש בכל אחד מישראל. בכל אחד, אפילו בפחותים שבהם, אפילו בגרוע שבגרועים, אין דבר כזה ששם ישראל נקרא עליו ואין בו לפחות נקודה טובה אחת. אם לא זהב אז כסף, ואם לא כסף אז נחושת, אבל משהו טוב אפשר למצוא בכל אחד. בזכות זה נבנה המשכן. במהלך יומו של כל יהודי אפשר למצוא נקודות של אור שהן מחשבות טובות, הרהורי תשובה, התגברות על היצר, כל נקודה כזו היא תרומה נפלאה לבניין המשכן, הן זה הכללי, והן הפרטי, בתוך פנימה. "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (כה,ח). בתוכו לא נאמר אלא בתוכם. בתוך כל אחד ואחד. יהודי, כפי טהרת וזכות לבו, כך הוא מכין מקום לשכינה לשכון בתוכו, כך הוא זוכה להרגיש את הנועם של ה'. "לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו" סופי תיבות תרומה.

משכן בונים כשלומדים לוותר. אתה קצת מוותר, אתה זוכה שאור אלוקי חודר אליך. שלושה מוחלים להם על כל עוונותיהם: חתן – שמשעבד עצמו לאשה, גר – שמשעבד עצמו לעם היהודי ושעולה לגדולה שמשעבד עצמו לציבור. רות מוותרת על הכל, הולכת בעיניים עצומות אחרי נעמי וזוכה להיות הסבתא של מלך המשיח. רחל מוותרת על הזיווג שלה כדי לשמור על כבוד אחותה זוכה להיות האמא של כלנו, אמא רחל.

ויתור זה קדושה, זה להקדיש לה', זה לעשות לשם שמים. "ויקחו לי

בפרשת השבוע מבקשת התורה הקדושה מבני ישראל להשתתף בהקמת המשכן ולתת תרומה. איזו תרומה מבקשים? כזו שבאה רק מתוך נדיבות לב "כל איש אשר ידבנו לבו". לא כולם חייבים להביא תרומה למשכן. רק מי שיש לו רצון מלא, רצון זך ונקי רק מכאלה מבקשים תרומה. הרי סוף סוף בונים משכן, מקום בו תישרה השכינה, מקום שכל מי שיבוא אליו יתעורר לבו בגעגועים וכיסופים ורצונות אין סופיים לה' יתברך, אז חייבים לבנות מקום כזה מחומרים מושלמים, מרצונות אמיתיים וטהורים. עם ישראל קדושים, תוך יומיים הרימו את תרומותיהם בשיא ההתלהבות, בשיא השמחה, הרבה יותר ממה שהיה דרוש ולכן נאלצו להודיע להם להפסיק. לא צריך יותר תרומות. אומרים חז"ל המשכן לא נחרב, הוא נטמן, הוא קיים עד היום הזה, הוא נמצא. אי אפשר להפסיק דבר שנעשה בנדבה, בטהרת הלב, כל זה יוצר מציאות שאי אפשר להפסיקה.

כל העניין שלנו בחיים זה לבנות בלב משכן להשראת השכינה. כשזוכים לרגעים האלה שבהם כבוד השם שורה על האדם, הנפש מתמלאת אז בחיות ונעימות מופלאה ומבינים אז שעבור המטרה הזו ממש נברא העולם. מכאן שואב האדם כוח וגבורה לעמול ולהתייגע בעבודת השם, מכאן הוא שואב את היכולת לעמוד כנגד תאוות ויצרים, חלישות הדעת ועייפות.

תרומה", לי - לשמי (רש"י). שהתרומה תהיה לכבודי, לא לכבודכם, אומנם כל המצוות צריכות להיות לשם שמים, אבל בעניין הצדקה יש יצר רע מיוחד לתת אותה לכבוד עצמנו. לכן דווקא כאן, בענין הצדקה, נאמר לשמי.

מי שרוצה שה' ישכון לו בלבנו, מי שרוצה את הלמעלה, לא יכול להתעלם מהאחים שלו. "והיו הכרובים פורשי כנפיים למעלה... ופניהם איש אל אחיו" (מה ט, כ). השמחה שיש בנתינה, אין שמחה גדולה ממנה. אנחנו מבקשים מה' שפע, כדי שנוכל לתת לילדים, לשכנים, לחברים, לכל מי שצריך. אין מתחילה פרשת תרומה? "דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה" (כהב). תרומה לוקחים? תרומה נותנים! אלא חסד עשה עמנו ה' יתברך, שכל מי שנותן מקבל שפע, על ידי נתינתו מתרבים נכסיו ומתברכים. נעשה שהוא לוקח ולא נותן. כשנותנים מיד מקבלים בחזרה. מה מקבלים? קירבת ה'. תרומה מרוממת, מרימה את היהודי למעלה, מעל האדמה, מעל הארציות, מרחיקה אותו מהרצון לקבל רק לעצמו.

כדי לבנות משכן צריך ללמוד לברוח ממחשבה רעה למחשבה טובה. זה כל רגע מלחמה מחדש, כל רגע מבחן מחדש, "לרגעים תבחננו". אתה רואה מישהו שעושה איזה דבר, ואפשר לפרש את מעשיו שהוא התכוון לטוב, ואפשר לפרש שהוא התכוון לרע, אתה חייב לחשוב שכנראה הוא התכוון לטוב שזה בעצם לדון את חברך לכף זכות. נכשלת וחשבת שהתכוון לרע? תעשה תשובה ותהפוך את המחשבה שלך. כי אם אתה חושב רע על השני, אין תקיים את מצוות "ואהבת לרעך כמוך"?

אסור לך להרגיש שאתה לא סובל מישהו ולא רוצה קשר איתו. יש לך כלפיו איזה טענה? אתה לא רוצה למחול לו על זה? צריך להגיד לו. החפץ חיים אמר שמי שנמנע מדבר עם מישהו במשך שלושה ימים בגלל שהוא כועס עליו, הוא נחשב שהוא שונא אותו והוא עובר על "לא תשנא". מישהו יכול היה אך לא רצה לעזור לך, אסור לשמור את זה בלב, בטח לא להחזיר לו באותה מטבע. צריך לוותר, לשכוח.

הצדקה והחסד מניעים את גלגלי העולם. אין נותנים? בנדיבות לב, נותנים ברוח לב וה' מחזיר פי שניים. יש בשמים היכל ידוע שם מלאכים ממונים לקבל גמילות חסדים שאדם עושה בעולם הזה, וכאשר מידת הדין מקטרגת על ישראל, מיד אותם המלאכים מראים את החסד ההוא, והקב"ה מרחם על ישראל מפני שחפץ חסד הוא ואף שהם חייבים, אם הם גומלים חסד זה לזה, הוא מרחם וסולח (תומר דבורה א).

עולם חסד יבנה, אין העולם מתקיים כי אם על ידי עשיית חסד שבני אדם עושים זה עם זה. בזכות זה מחדש הקב"ה בכל יום בטובו מעשה בראשית. אסור שיעבור יום בלי שעשית איזשהו חסד עם הזולת. יום שיהודי לא עושה בו איזה טובה ליהודי, אינו נחשב ליום בחיים. אפילו טובה קטנה, כמו שאתה מכין כוס תה לשני אפילו שהוא יכול לעשות את זה בעצמו. לפעמים מציעים לך משהו ואתה באופן ספונטני משיב "לא תודה", כי אין לך עין טובה ולכן אתה מסרב לקבל את טובתו של האחר. תתגבר! תקבל ממנו את טובתו בשמחה! לזה קוראים החסד שבקבלת החסד. לפעמים זה החסד הכי גדול.

אדם צריך להתפלל כל יום: "רבנו של עולם, אני רוצה לעבור את החיים האלה בלי לפגוע בשום בריה, אפילו מי שפגע בי, אני לא אפגע בו ולא אצער אותו, אדברא, אסלח ואמחל לו". הצרה הכי גדולה שלנו שאנחנו לא יכולים לחייך לאנשים. שאנחנו מקפידים. האדם יודע מה האמת, הוא יודע שצריך להיות סלחן, וטוב לב, ולהאיר פנים, ולוותר, אך הוא לא יכול לזכות לאמת הזאת.

אנחנו כל כך אוהבים את ה', שנדמה לנו שכל הסיפור של התשובה שלנו זה אני זה ה'. אך אם מתחילים לפנות קצת מקום לשני, ולאהוב אותו, ולהגיד לו מילה טובה. או לפחות לחשוב עליו מחשבה טובה, אז פתאום מרגישים שאוהבים את ה' יותר. אתה לא יודע מה עבר ועובר על השני. אל תשפוט אותו, אתה לא יודע מה יקרה איתך מחר ואיזה נסיגות אתה תצטרך לעבור. אתה לעולם לא יכול להיות בטוח שמה שאתה חושב על השני זו האמת. מנין לך לדעת? רק ה' יודע לבבות וקורא מחשבות. הדלק של הנשמה זה מילה טובה של הערכה, של עידוד, של הכרת הטוב. מי שנמנע "מלתדלק" את הזולת מונע ממנו חיים, שמחה, כבוד. צריך להרבות במילים טובות.

ה' אומר לנו: אתם באמת אוהבים אותי? אז קודם כל אני רוצה מכם שתאהבו את החברים שלכם. עד שתאהבו אותי, שאני שמה למעלה בשמים, יש לך פה חבר, ופה את, ופה בן משפחה, ופה בן זוג, ופה שכן ופה זה וזה כולם הם אלוקות. כולם הם חלק אלוך ממעל. אז קודם כל תאהב את הילדים שלי. בוא נראה אותך בנסיגות הפשוטים. לפני שאתה מגיע למדרגות. אתה יודע שכל יהודי הוא חלק אלוך ממעל, תתחיל לאהוב אותו. לא אהבת אותו, לא הצלחת לאהוב אותו, תבקש, תתפלל, אנה ה' תעזור לי שאני ארגיש את השני, שיהיה לי תענוג להתפלל על השני, שאני לא אוהב רק את עצמי. אתה רוצה השגות, אתה צריך כלי בשביל להשיג השגות. מה זה הכלים? הכלים זה הלב, אתה צריך לב, ואת זה אתה לא יכול לקבל לבד, רק עם החברים שלך.

צריך להכניס הרבה לב לחיים שלנו, הרבה אהבה, הרבה עידוד ותמיכה. ילד צריך לשמוע הרבה: אתה ילד מוצלח. לשבח אותו, אבל על דברים נכונים. ילדים תופסים מהר את הזיוף, גערות והערות זה יותר כדי לפרוק את הכעס מלבו של ההורה, זה לא באמת לחשוב על טובתו של הילד. כשיש בעיה קשה עם ילד, צריך שההורה יעשה מסירות נפש, יתאמץ במיוחד, ירבה בתפילות מעומק הלב, הילד רואה ומרגיש מה שההורה עושה למענו וזה נותן לו הרגשה שהוא לא לבד, שההורים איתו, שהם לא רק מדברים, הם גם מוכנים למאמץ גדול ועצום עבורו וזה נותן לו כוח ורצון להתאמץ בעצמו.

צריך להכניס הרבה לב לחיים שלנו, לב זה חיבור, לב זה אהבה, לב זה שמחה, לב זה משהו עליון. רבינו אומר שמי שיש לו לב, אז אין אצלו בכלל ענין של מקום, כי אם יש לך לב אז בכל מקום בעולם אתה מחובר. כי הלב הוא מעל המקום. לב זה התענוג הזה שאתה מחובר אל ה', שאתה אוהב את ה' ואתה יודע שגם ה' אוהב אותך, וגם כשאתה לא מצליח ואתה מרגיש רחוק מה', לפחות שיכאב לך. כשאתה מרגיש שהוא רחוק, שהוא נפרד מה', הדקירה הזו בלב על זה שהוא כך כל רחוק זה בעצמו מקרב אותו.

את הלב שלכם אני רוצה, את הפנימיות, את החמימות לדבר מצוה, את השמחה של מצוה. התרגלתם לחושך, אתם כבר לא מבקשים את האור, הקב"ה רוצה שנשתף את הלב בכל דבר שיוצא מפינו. כשמשבח את הבורא ישבח עם כל הלב, כשמבקש איזה בקשה, יבקש אותה עם כל הלב, הרי ה' נמצא איתך, הוא מקשיב לכל דבר שיוצא מפיך.

משנכנס אדר מרבין בשמחה. הנה מגיע חודש שלם שכל עניינו שמחה, משכן בונים רק עם שמחה. לראות את כל הטוב שיש לנו וכל הזמן להודות. אתה כל כך טוב אלי אבא שאין לי מילים. וגם שיש יסורים, אדם יכול לזכות לקירבה עצומה ונפלאה להשי"ת אם ימצא בתוך היסורים את הרחמים של ה'. דוד המלך היה מהלל ומשבח את הבורא לא רק בימים של שמחה וישועה, אלא גם בימים של צר ומצוק בעת שעברו עליו גלים ומשברים קשים, תמיד

הרבה בשבחו של מקום. "צרה ויגון אמצא ובשם ה' אקרא" תמיד עיניו אל אבא שבשמים שיושיעו, וגם אם אינו רואה מייד את הישועה, מיחיל ומצפה כי יודע שרק ביד ה' להושיע.

תרומה נותנים רק עם לב, כמו בסיפור הבא:

יששכר נשמתי

בצלאל מזרחי הוא איש עסקים חסר נשימה, המנהל קרבות צפופים לרכוש עסקים ולבצע עסקאות. במונחים בני ברקיים, מזרחי הוא סיפור הצלחה בהחלט מרשים. יש לו שתי דירות, שלוש מכוניות, קופות גמל עסיסיות ואשראי בנקאי שמנמן למדי. מזרחי בנעוריו היה תלמיד מבריק, שקדן ותוסס. עקב בצד אגודל עם בצלאל מזרחי למד הבחור השקט והחרישי פנחס יוחנן שעבי. הפער ברמת הלימוד בין מזרחי לשעבי היה בלתי נתפש. די אם נאמר, שלפחות שלוש פעמים ביום ניגש שעבי בביישנות למזרחי וביקש שיסביר לו את החילוק שבין רבנו חננאל לתוספות, והתחנן בפניו שיחזור על עיקרי השיעור היומי של ראש הישיבה.

גלגל סובב בעולם. בגיל 21 נישא בצלאל מזרחי לדרורה, בתו של הגביר הנודע שמשון גבריאל יעקובי, ששאף להשיא את בכורתו לעילוי של הישיבה המפורסמת. שאיפתו עלתה בידו, ואכן האברך מזרחי שקד 5 שנים על תלמודו בכלל, אך נשאב אט אט לעסקיו של חותנו. ואתם יודעים איך זה מתחיל, פה שעה, שם שעה, ולבסוף בגיל 30 מצא עצמו מזרחי שקוע עד צוואר בעסקים. בגיל 45 וחדשיים לקה מזרחי מיוזעו בלב, ואושפז במחלקה הקרדיולוגית.

הצינטור לא אחר להגיע ובין בדיקה לתרופה התעשת הסוחר מזרחי ומשך באוזניו כלא מאמין: "15 שנים אני מחוץ לעולם התורה, חוץ בקושי מנחה מעריב במניין, שחרית זריזה, אך קביעת עיתים לתורה?" ובעוד הרהורי תשובה מנקרים חולפים במוחו, הוא הבחין לפתע במסדרון המחלקה יהודי תמיר ונאה, שזקנו יורד על פי מידותיו וסביבו כשתילי זיתים 6-7 ילדים קטנים המצחקים בעליזות. "שעבינו!" חירחר מזרחי לעבר האיש. "שעבי, אני לא טועה, פנחס יוחנן יידי בוא היכנס לחדר 17". "הו, יידי ורעי הנפלא, רבי בצלאל מזרחי, מה שלום כבודו" האיר שעבי פניו לעבר יידו משכבר הימים, תוך לחיצות ידיים חמימות. שעבי רכן לעבר ידיו, חיבק אותו בחמימות ולחש לאוזנו: "בצלאל יידי כמעט 20 שנה לא נפגשנו... וזו אשמתי. יש לי חוב מוסרי וערכי עצום כלפיך. אם יש בי תורה - היא בזכותך. אם יש בי דרך ארץ - זה בזכותך. אתה בצלאל, היית עמוד האש שלי, עמוד האור. אתה היית היחיד שהבין את ניסוחיו וסברותיו של ראש הישיבה, הסברת לי אותן בטוב טעם שיחדרו למוחי וללבי. בזכותך, ורק בזכותך, הצלחתי לצלוח את העולם הישיבות. כיום יידי, זיקוני מן השמים, לעמוד בראש כולל ובו 40 אברכים שקדנים, ואני בבערותי ובעונוני מעביר שיעור או שניים מידי יום, הספקתי להוציא לאור ששה ספרים בהלכה שקיבלו הסכמתם של גדולי הדור. וכל מה שיש לי, שלך הוא. ושיעמוד לך לרפואה שלמה ובריאות איתנה. אגב, אבי מאושפז כאן במחלקה בחדר הסמוך ובאנו לבקר".

בצלאל מזרחי לא האמין למשמע אוזניו. הבחור פנחס יוחנן שעבי ראש כולל!!!!!! מוציא לאור ספרי הלכה! ואני, בצלאל מזרחי, העילוי הגדול, מצונטר ועוסק במסחר ומקבל ממנו, מן הגאון הזה, כבוד, כאילו עולם התורה נשען עלי. לא יאומן!

שבועיים אחרי. חצות לילה. נקישה בדלת. הרב שעבי פותח דלת. למולו

בצלאל מזרחי. "ברוך הבא יידי", מאיר שעבי פניו. "פנחס יוחנן באתי אליך בעניין רציני, ואני מבקש תהיה קשוב לדבריי. קשה לי לחזור היום לאוהלה של תורה, ורק אתה יכול להציל אותי, ואתה גם חייב להציל אותי. בדקתי ומצאתי שברוך השם נולדו לך 10 ילדים כן ירבו, עיני רואות שאתה מתגורר בדירה של 2.5 חדרים". הסוחר מזרחי הכניס ידו לכיסו הימני ושלף משם 12,000 ש"ח במזומן: "כל ראש חודש, אם ירצה השם, אגיע אליך בחצות לילה ואשלשל לידך 1,000 ש"ח על כל נפש. כמו כן, כבר מחר אשכור דירה בת 5 חדרים, שתתגוררו ברווחה. אני מתחנן לפניך תהיה אתה יששכר שלי, ואני אהיה הזבולון שלך". הדברים שיצאו מלב מורתח ואוהב נכנסו אל לבו העדין של ראש הכולל הרב פנחס יוחנן שעבי אשר בביישנות רבה הסכים לעיסקה. הסכם יששכר וזבולון נחתם בין שני היידיים הוותיקים ויצא לדרך.

הו, הו, היו אלה ימים יפים וגדושי תופינים ומעדנים, עופות, דגים ובשר שמן עבור משפחת שעבי, שהמקרר שלהם מעולם לא הכיר שפע כזה. "שלא יהיו לך שום נקיפות מצפון". היה הסוחר מזרחי לוחש מפעם לפעם לאוזני יידו ראש הכולל, "אני לא טיפש, אני צריך אותך יותר ממה שאתה צריך אותי... תודה לקב"ה שהביא לי את הלחצים בלב, את האשפוז הכפוי, ועל ידי כך זכיתי לראותך במסדרון בית החולים, אתה יידי, אתה יששכר נשמתי".

במשך חמש שנים התנהל לו הסכם יששכר וזבולון בין השניים, כאשר מזרחי נוחת כל ראש חודש אצל שעבי כמו שעון שוויצרי, הם לומדים בצוותא סוגיה קטנה ונפרדים בחיבוק חברי אוהב. אחרי חמש שנים, סמוך ונראה לערב ראש השנה, שומע הרב שעבי שיחת סוחרים אקראית על מדרכה ברחוב רבי עקיבא. הנה ציטוט חלקי: "שמעתי שבצלאל מזרחי פושט רגל. הבנק עיקל לו שתי מכוניות ואת שתי דירותיו, ועכשיו גם החסכונות שלו בסכנה".

יומיים אחר כך כשהגיע מזרחי עם השטרות המרשרשים, הבחין שעבי בזיק של מתח המשוך בין עפעפיו של הזבולון שלו. "מזרחי, תהיה הוגן כלפי, ואל תסתיר ממני דבר. שמעתי שנקלעת לקשיים". נסיונות הטיוח של מזרחי עלו בתוהו. לאחר שתיים שלוש דקות של דחיות דיפלומטיות, התרצה מזרחי: "מה לעשות נפילתי בגדול, אני לא סוחר גדול, אני כבר תרגול מרוט... אבל אני בהסכם שלי עומד... שכח מלשכנע אותי לפרוש מן ההסכם, אני חוסך מן הפה שלי וכל גרוש שארויח אני מעביר אליך. אל תדאג שעבי. אשתי מודעת להסכם, והיא מסכימה. למרות הכל, אני לא רעב ללחם. "בשום אופן לא", היה הרב שעבי נחרץ "אין דוחין נפש מפני נפש. הפיות של הילדים שלך קודמים לפיות של ילדי. אם הבנקים עיקלו את רכושך, לא יעלה על הדעת שתממן אותי. זה איסור מוחלט". מזרחי: אתה יודע מה, אני מוכן לפשרה. תן לי לממן לך לפחות את כל צרכי השבת, תעשה חשבון כמה עולה לך שבת, עם כל המעדנים והמצרכים, ואני משלם. אל תחסוך. זה יפחית מעלי מעט את הנטל, אבל ישמור אותך מאושר". הרב שעבי הפך לחומה בצורה: "לא לא. אני לא אהיה מסוגל לאכול בשבת את המעדנים שתרכוש לי מהאין כסף שלך. זה יפגום לי בעונג שבת שלי. תתחשב בי. מזרחי לא נכנע: "רב שעבי, והשבת שלי - מה יהא עליה?"

לקראת שלהי הויכוח מצאו השניים את עצמם מול דלתו של אחד מפוסקי הדור. הלה האזין בקשב רב לטענותיהם: כן עונג שבת, לא עונג שבת. עיניו הבריקו מאושר או מדמע. לאחר כשעה הוא פסק: "אתם אנשים נפלאים, ממש עמודי עולם, אתם סנגורים מושלמים על עם ישראל... אבל לאחר שעיינתי ארוכות בנושא הנני פוסק שהרב שעבי, שהוא היששכר

לאחר שעה ארוכה של תפילות ותחינות, פנה מזרחי לידידו ואמר: "ידיד נפשי, בוא נעשה פשרה. קבל ממני במשך שלושה חודשים את הוצאות צרכי השבת שלך, והיה אם עסקיי יחזרו למסלולם נמשיך בעיסקת השבת. אם בחסדי השם הם ישונו יפרחו, נחזור לעיסקות ישכר וזבולון שלנו, ואם חלילה..." הרב שעיבי נרגש עד דמעות, חיבק ארוכות את מיטיבו ידידו, הנהג בראשו ולחש על אוזנו "בצלאל יקירי, אתה איש גדול ובעל חסד שאין כמוך בעולם. אני מוכן להסכם הפשרה שהצעת... כי אני מעריך מוחלט של טוהר לבך וכוונותיך". "אתה זבולון הכי ענק בעולם" "ואתה יששכר נשמתי", חתם הסוחר מזרחי את השיחה.

השנים צעדו לעבר המכוננית, וצמרות הצאלון נעו זעו בהתרגשות, הרבה מעבר לעוצמת הרוח.

(מתוך סידרת ספריו של הרב יעקב (קובי) לוי.)

מביניכם, צודק. הסוחר מזרחי לא אמר נואש, הוא אחז בידו של הרב שעיבי ויחד צעדו לביתו של אחד מראשי הישיבות. הלה פער עיניו בתדהמה, והרהר בלבו: ראה אבא שבשמים, אלו יהודים צדיקים יש לך בעולמך... לאחר שעיין בטענותיהם פסק הראש ישיבה: "אני פוסק לטובתו של זבולון. הבן ידידי הרב שעיבי, הזבולון שלך מר מזרחי, נותן לך בעצם צדקה לצרכי שבת, וצדקה זו לעולם חוזרת.

הרב שעיבי והסוחר מזרחי יצאו באותו לילה בני ברקי לבית העלמין וניצבו מול ציונו של ה'חזון איש' זצ"ל. אהבה ענקית הדביקה בין השניים. הכרת הטוב שאין לה קץ חיברה בין הדבקים, ורצון להיטיב איש עם זולתו חפף על ראשיהם. הם הדליקו נר נשמה והניחו מצחם על השיש הקר. "אנא ריבונו של עולם", הם התחננו, "בזכות הצדיק מאורם של ישראל, האר עינינו שנמצא פתרון שיניח את דעת שנינו"

תפלה

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָמוֹ

תעזור לי לשים את כולם לפני, לחשוב איך אני יכול לעזור להם, שהמחשבה שלי תהיה איך אני משמח את כולם, אך אני מנקה את עצמי מהאני אני אני ונהפך ל- אתה ואתה ואתה. איך אני מחפש את התועלת של השני לפני התועלת שלי, איך אני נותן לו את הנשמה בלי

שאף אחד בעולם ידע מזה רק אתה.

ריבונו של עולם, תעזור לי לעשות למען הזולת בלי מחיאות כפיים, בלי טפיחות על השכם, לתת צדקה בסתר ולא לרצות שבסוף יגלו מי נתן, כמו שקורה לפעמים. שאני תמיד אזכור את הסטטוסקופ שלך אבא, שאתה שם לי אותו על החזה ושומע הכל ויודע הכל, יודע

בדיוק מה יש לי בתוך הלב.

ריבונו של עולם, תעזור שאני אעשה כל דבר בלי אינטרסים, בלי נגיעות, 6 שהכל יהיה לשם שמים, להיות ממש כמוך, שאתה רק נותן ונותן, שיהיה לי רק אינטרס אחד, לעשות לך טוב אבא'לה, ולשמח את בריותך.

שמר שלום והבהרה!
מנחם אזולאי

בכל נושא אישי - ניתן לפנות לכותב העלון בפקס. 02-6242148

בכל נושא אחר - ניתן לפנות לטלפון 050-4178148

העלון טעון גניזה

להורדת העלון: מאתר "אור האמונה" - ohraemuna.com

מאתר "לדעת" - <http://ladaat.info/gilyonot.aspx>

להצטרפות לרשימת התפוצה: r.m.azolai@gmail.com